

ULUSAL SANAYİMİZİN GELECEĞİ VE ULUSLAR ARASI REKABET İÇİNDEKİ YERİ

Ülkemizde son yıllarda ekonomik göstergeler ve kapasite kullanım oranları olumlu eğilimler gösterse de Türk sanayisi 1980'lerden bu yana izlenen stratejiden yoksun politikalarla ciddi bir SANAYİSİZLEŞME sürecine sokulmuştur. Bu nedenden ötürü olumlu göstergelerin rekabetten uzak olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Zira yıllarca rant ekonomisi ile ülkeyi yönetenler üretim ekonomisini bir tarafa bırakıp tamamen faizden elde edilen gelirlerle sanayileşmenin önünü tıkamışlardır. Ancak bugün gelinen noktada rant ekonomisi yerine üretim ekonomisinin geçerli olduğu ekonomik ölçeklerle üretim yapmanın ve ileri teknolojileri kullanmanın kaçınılmaz olduğu görülmektedir. Büyük firmalar arasında yapılan incelemelerde koydukları sermayede % 30 gelir elde ederken şimdi bu oran % 15'lere kadar düşmüştür. Kısaca ekonomik karlılıkların büyük bir yüzdesi rant gelirleri olmuştur. Dolayısıyla üretim ekonomisinin ülkeye katma değerinin ne olduğu yavaş yavaş ortaya çıkmaya başlamıştır. Türkiye üretimin esas olduğu bir ekonomik anlayışı yaşama geçirmek zorundadır.

1980 sonrasında büyümenin yatırımlara dayalı olmadığı söylenebilir. 1977'de imalat sanayi yatırımlarının Gayri Safi Yurtiçi Hasılaya (GSYİH) oranı % 8.8 iken, % 5.2'ye düşmüştür.

Türkiye'de 500 büyük firmaya sağlanan teşviklerin % 80'i özel sektöre, % 20'si kamu sektörüne ayrılmaktadır. 456 firmanın faaliyet dışı karları sanayileşmeden veya üretim dışından sağlandığı gelirler, toplam karlarının % 51'idir. 500 firmanın 450'si özel sektör, 50'si kamu sektörüdür.

Türkiye Dünya ile rekabet etmek istiyorsa % 0,50'lerde olan araştırma geliştirmeye ayırdığı payı AB ülkelerinde ve dünyanın gelişmiş ülkelerindeki seviye olan % 5'lere çekmeye mecburdur.

Otomotiv sanayileşmenin önder sektörlerindedir. Otomotivdeki pozitif veya negatif gelişmeler demir-çelik, lastik, elektronik, tekstil, petro-kimya gibi temel sektörleri de derinden etkilemektedir. Dünya'da 2000'li yılların ilk çeyreğinde taşıt aracı üretiminin en çok 5 firma tarafından üretileceği ifade edilmektedir. Bu sektörde globalleşmenin ve ekonomik ölçekte üretimin baskısı ile birleşmeler ve evlilikleri ile firmalar karşı karşıyadır.

20.yüzyıl ulusallık kavramının önde olduğu, ulus devlet ile ulusal egemenlik yaklaşımı ile insiyatifin hükümetlerde olduğu bir yüzyıl olmuştur. Ancak 21.yüzyıl başlarında küreselleşme sermayenin dolaşımının sınır tanımaz ve insiyatifinin büyük şirketlerin elinde olduğu ulusal egemenlikleri ortadan kaldırmaya çalıştığı çoğu konunun sermayenin kontrolü altında olduğu bir sürece tanıklık etmektir.

Sonuç olarak küreselleşmenin getirdiği acımasız rekabet koşulları yıllardır enflasyonla yaşamış bir ülke sanayisi ; yurtdışı pazarlarda rekabet koşulları oluşturamayan ileri teknoloji ile ekonomik ölçeklerde üretim ve satış kabiliyeti olmayan şirketler ulusal sanayileşme politikalarının da uygulamaya alınmaması ile önemli krizlerle karşı karşıya kalacaklardır. Esas olan acilen ulusal sanayinin geliştirilmesi yönünde politikaların saptanıp stratejik planlarla uygulamaya alınması bu planların siyasi, iktidar, özel ve kamu sektörü temsilcileri ile birlikte uygulamaya konulmasıdır.